

بررسی چگونگی تأثیر معماری بر کاهش اثرات عفونت بیمارستانی از طریق شناسایی عوامل مؤثر در تهویه بهینه مراکز درمانی

زهرا کمجانی^۱، اکرم خلیلی^{۲*}

چکیده

از آنجا که هوای داخل بیمارستان می‌تواند تأثیر چشمگیری بر سلامت و بهبودی بیماران داشته باشد، تهویه مطبوع و کنترل عفونت‌های بیمارستانی نیازمند درک عمیقی از اصول تهویه داخلی و تعاملات میکروبیولوژیکی دارد این مطالعه با روش کیفی و باتوجه به رویکردهای تحلیلی و توصیفی و باهدف شناسایی عوامل مؤثر بر کیفیت هوای داخلی بیمارستان، ارزیابی تأثیر این راهکارها بر کاهش شیوع عفونت‌های بیمارستانی و بهبود کیفیت محیط‌های درمانی و بررسی نقاط قوت و ضعف فعلی در سیستم تهویه بیمارستانی از نظر کنترل عفونت به ارزیابی تأثیر جریان هوا و سیستم‌های تهویه مطبوع بر کنترل و مدیریت این باکتری‌ها در محیط‌های درمانی با استفاده از روش‌هایی چون مصاحبه با متخصصان، و تحلیل اطلاعات می‌پردازد. در این مقاله به طراحان و معماران توصیه می‌شود که تهویه مطبوع را نه به‌عنوان یک راهکار تکمیلی بلکه به‌عنوان جزئی اساسی از فرایند طراحی در نظر گیرند. نتایج تحقیق حاکی از آن است که همکاری میان متخصصین معماری، مهندسی، و پزشکی می‌تواند به ابداع راهکارهایی هوشمندانه و مؤثر در مبارزه با بیماری‌های ناشی از عفونت‌ها و بهبود سطح سلامت جامعه منجر شود. نوآوری این تحقیق احتمالاً شامل ارتباط بین دو حوزه مختلف، یعنی معماری و بهداشت عمومی، می‌باشد. این نوآوری می‌تواند موجب تدوین یک چشم‌انداز تازه برای طراحی بیمارستان‌های آینده شود که همچنین به افزایش ایمنی بیمارستان‌ها و کاهش عفونت‌ها کمک خواهد کرد. این تحقیق به ارتباط بین دو حوزه مختلف، یعنی معماری و بهداشت عمومی، اشاره دارد و احتمالاً می‌تواند به ارتقاء فرآیند طراحی بیمارستان‌ها و بهبود سلامت جامعه کمک کند. این نوع همکاری و هماهنگی بین اختصاص‌دهندگان مختلف، نه تنها به ارتقاء کیفیت محیط‌های درمانی و کاهش شیوع عفونت‌ها کمک می‌کند، بلکه همچنین به بهبود عملکرد و ایمنی بیمارستان‌ها و در نهایت به حفظ سلامت جامعه کمک می‌کند. با توجه به این موارد، تحلیل و بررسی موارد مرتبط با تأثیرات تهویه داخلی بیمارستان‌ها و ارتقاء هماهنگی بین حوزه‌های معماری و بهداشت می‌تواند یکی از راهکارهای اصلی برای بهبود و توسعه خدمات بهداشتی و درمانی باشد.

واژگان کلیدی: معماری، طراحی بیمارستان، تهویه مطبوع، عفونت بیمارستانی.

۱. E-Mail: zahraa.kmj@gmail.com

۱. دانشجوی دکتری معماری، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی استان مازندران، واحد نور، نور، مازندران

۲. E-mail: a_khalili@iaunour.ac.ir

۲. استادیار گروه معماری، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی استان مازندران، واحد نور، نور، مازندران (نویسنده مسئول).

بدون شک یکی از مهم‌ترین جنبه‌های توسعه کشور، بهبود کمی و کیفی خدمات بهداشتی و درمانی در تمامی سطوح است. این هدف نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و استفاده هماهنگ از تمامی امکانات و نیروهای موجود در حوزه بهداشت و درمان است (فرزام شاد، ۱۳۹۰). فضای درمانی از مهم‌ترین فضاهای شهری هستند که به دلیل نقش مهمی که در حفظ و ارتقاء سلامت جامعه برعهده دارند، در طول تاریخ از جنبه‌های مختلف مورد توجه قرار گرفته‌اند (رنجبر و مهدی‌نژاد، ۱۳۹۵). مراکز درمانی باهدف درمان بیماران و بهبود سلامتی افراد جامعه احداث و به بهره‌برداری می‌رسند (مطلبی و وجدان زاده، ۱۳۹۴).

بیمارستانی از مهم‌ترین بیماری‌های عفونی هستند که از مراکز بهداشتی درمانی سرچشمه می‌گیرند (حسینی و دیگران، ۱۳۹۸). این عفونت‌ها که در ۸۴ ساعت پس از بستری شدن بیمار در بیمارستان ایجاد می‌شوند، به عنوان نتیجه‌ای نامطلوب از مراقبت‌های بهداشتی درمانی محسوب می‌شوند و عفونت بیمارستانی نامیده می‌شوند (عرفانی و احمدی، ۱۴۰۰). اهمیت این عفونت‌ها روز به روز بیشتر شده و به چالش جدی برای نظام سلامت کشورها تبدیل می‌شوند (حسین‌پور و همکاران، ۲۰۲۳). واحد کنترل عفونت در نظام بهداشتی درمانی ایران، به عنوان یکی از محورهای استاندارد اعتبار بخشی، به این معضل توجه ویژه‌ای دارد (دفتر نظارت و اعتباربخشی معاونت بهداشتی درمان و آموزش پزشکی، ۱۴۰۱).

بر اساس گزارش‌های سازمان بهداشت جهانی، میزان بروز عفونت‌های بیمارستانی در کشورهای توسعه یافته در حدود پنج تا ده درصد و در برخی از کشورهای در حال توسعه بیش از ۵۲ درصد اعلام شده است. به عنوان مثال، یک بررسی در ۵۵ بیمارستان از ۴۱ کشور دنیا نشان داد که به طور متوسط ۷.۸ درصد از بیماران بستری شده در بیمارستان به عفونت‌های بیمارستانی مبتلا شده‌اند (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۰۹).

در دهه‌های اخیر، رابطه میان کیفیت تهویه مطبوع و پیشگیری از عفونت‌ها، موضوعی استراتژیک در طراحی فضاهای بهداشتی و درمانی شناخته شده است. در قلب این بحث‌ها، سودوموناس آئروژینوزا قرار دارد - یک باکتری انعطاف‌پذیر و فرصت‌طلب که توانایی ایجاد عفونت‌های مقاوم در بیماران نقاهتی و با سیستم ایمنی ضعیف را دارد علی‌رغم فراوانی تحقیقات پیرامون راهبردهای استاندارد تهویه و تصفیه هوا، جزئیات دقیق نقش جریان هوا در کنترل و مهار این باکتری همچنان موضوعی نیازمند توجه عمیق‌تر است. (خضریان و خضریان، ۱۴۰۱) این مقاله به بررسی مکانیزم‌هایی می‌پردازد که از طریق آن‌ها سیستم‌های تهویه می‌توانند به مقابله با انتشار سودوموناس آئروژینوزا کمک کنند و چگونگی تأثیرگذاری آن‌ها بر طراحی ساختمان‌های بهداشتی درمانی را مورد تحلیل قرار می‌دهد. مقاله حاضر شناسایی عوامل مؤثر بر کیفیت هوای داخلی بیمارستان، ارزیابی تأثیر این راهکارها بر کاهش شیوع عفونت‌های بیمارستانی و بهبود کیفیت محیط‌های درمانی و بررسی نقاط قوت و ضعف فعلی در سیستم تهویه بیمارستانی از نظر کنترل عفونت به ارزیابی تأثیر جریان هوا و سیستم‌های تهویه مطبوع بر کنترل و مدیریت این باکتری‌ها در محیط‌های درمانی می‌پردازد که می‌توانند سیستم‌های تهویه را در مقابل انتشار سودوموناس آئروژینوزا تقویت کنند. این تحلیل‌ها می‌توانند به طراحان و مدیران فضاهای درمانی کمک کنند تا راهکارهای بهبود کیفیت تهویه مطبوع و کاهش ریسک عفونت‌ها را در نظر بگیرند و ایمنی بیماران را تضمین کنند. به طور خلاصه، این متن نشان می‌دهد که بهبود کیفیت تهویه مطبوع و کنترل جریان هوا در فضاهای درمانی از اهمیت بالایی برخوردار است و نیازمند توجه و تحقیقات بیشتر در این زمینه است.

۲- پیشینه تحقیق

جهت بررسی پیشینه پژوهش دو مبحث، معماری فضاهای درمانی و عفونت‌های بیمارستانی مورد مطالعه قرار گرفته است. در ارتباط با این موضوع تحقیقات زیادی صورت گرفته است که خلاصه‌ای از آنها در جدول (۱) آمده است.

جدول ۱: نتایج به دست آمده بر اساس دیدگاه پژوهشگران (منبع: نگارندگان)

ردیف	محقق	سال	روش تحقیق	اهداف	نتایج
۱	حمیدرضا عرفانی و همکاران	۱۴۰۰	بررسی توصیفی	بررسی بعد کالبدی از ابعاد رویکرد زمینه‌گرایی	شاخص‌های مختلف مانند پوشش گیاهی، رنگ، کاربری، ترکیب احجام و فرم داخلی بیمارستان و روابط فضایی مناسب منجر به کاهش تنش‌ها و اضطراب بیماران می‌شود.
۲	یلدا هاشم‌پور	۱۳۹۹	بررسی کمی	اهمیت تهویه مناسب و لوله‌کشی استاندارد در جلوگیری از انتقال کروناویروس‌ها	از طریق سیستم لوله‌کشی ویروس‌های کرونا منتقل نمی‌شوند و شایع‌ترین راه قطرات تنفسی است؛ بنابراین، حفظ فاصله اجتماعی و رعایت بهداشت فردی لازم است.
۳	امین روسائی و همکاران	۱۳۹۹	بررسی کمی	ارتقای کیفیت جریان هوای داخل در فضاهای اداری با روش CFD	محل قرارگیری دریچه‌های پخش‌کننده جریان هوا، بر جریان هوای داخل تأثیرگذار است و طراحی صحیح آنها می‌تواند شکل جریان هوای داخل را همگن و قابل‌پیش‌بینی نماید
۴	حامد رشیدی اقدم و همکاران	۱۳۹۶	بررسی کمی	تأثیر سیستم اتوماسیون بر روی مصرف انرژی	سیستماتیک و هوشمندسازی ساختمان‌ها با استفاده از این استاندارد می‌تواند بهبود قابل‌توجهی در مصرف انرژی و کاهش هزینه‌های مرتبط با انرژی را به همراه داشته باشد.
۵	اسمعیل محمدنژاد و همکاران	۱۳۹۴	بررسی کیفی	بررسی ضرورت کنترل و پیشگیری از عفونت بیمارستانی	شناسایی علل عفونت بیمارستانی و به‌کارگیری تمهیداتی در بخش مراقبت ویژه باعث ارتقا ایمنی و افزایش کیفیت خدمات مراقبتی درمانی می‌شود
۶	ثنا شکر و همکاران	۱۳۹۴	بررسی کمی	تعیین کیفیت هوا و غلظت ذرات معلق در بخش‌های داخلی بیمارستان	تسهیل در پخش و انتقال عوامل عفونی می‌تواند زمینه‌ساز انتقال عفونت به خارج از بیمارستان خواهد شد

این مطالعه یک بررسی مروری از مطالعات اورجینال انجام شده می‌باشد که به بررسی نوع تهویه‌های به کار رفته در سیستم تهویه بیمارستانی و کنترل عفونت و انتقال عوام میکروبی در بین بخش‌های بستری است و رابطه میان کیفیت تهویه مطبوع و پیشگیری از عفونت‌ها می‌پردازد.

۳- روش تحقیق

این مطالعه با استفاده از رویکردهای تحلیلی و توصیفی، عوامل مؤثر بر کیفیت هوای داخلی بیمارستان را شناسایی کرده و تأثیر راهکارهای مختلف بر کنترل عفونت‌ها و بهبود محیط‌های درمانی بررسی شده است و با استفاده از روش‌هایی چون مصاحبه با متخصصان و به کمک بهره‌گیری از منابع مکتوب و متون مرتبط به تحلیل روند تکوین و تکامل پیشگیری از عفونت بیمارستانی با کمک معماری و از طریق طراحی بیمارستان می‌پردازد و ماهیت میان‌رشته‌ای این پدیده را بررسی می‌کند و سپس چارچوب مفهومی این پژوهش تبیین می‌شود.

۴- مبانی نظری

عفونت بیمارستانی عفونتی است که پس از پذیرش بیمار در بیمارستان (۲۴ یا ۴۸ ساعت) یا طی دوره‌ای مشخص (۱۰ تا ۳۰ روز) پس از ترخیص بیمار (۲۵ تا ۵۰٪ عفونت‌های زخم جراحی، پس از ترخیص بیمار ظاهر می‌گردند) اتفاق می‌افتد. این عفونت‌ها در زمان پذیرش بیمار وجود ندارند و نباید در دوره نهفتگی خود نیز قرار داشته باشند. در صورتی که بعد از اعمال جراحی جسم خارجی در بدن بیماران کار گذاشته شود، عفونت بیمارستانی می‌تواند تا یک سال پس از این اعمال رخ دهد. عفونت‌های بیمارستانی می‌توانند علاوه بر بیماران، کارکنان و عیادت‌کنندگان را نیز مبتلا سازند (کاکوپا، ۲۰۱۶). در بیمارستان‌ها میکروارگانیسم‌ها می‌توانند از طریق‌های مختلفی منتقل شوند و گاهی یک میکروب ممکن است از چندین راه منتقل شود. راه‌های انتقال میکروارگانیسم‌ها در بیمارستان در جدول (۲) ارائه شده است.

جدول ۲: راه‌های انتقال میکروارگانیسم‌ها (منبع: نگارندگان)

راه‌های انتقال میکروارگانیسم‌ها		
۱	انتقال از طریق تماس ^۱	تماس مستقیم سطوح بدن و انتقال فیزیکی میکروارگانیسم‌ها بین میزبان حساس فرد دچار عفونت یا کلونیزه شده با میکروب. تماس غیرمستقیم میزبان حساس با شی واسطه آلوده (وسایل، سوز، پانسمان، دستکش آلوده).
۲	قطره ^۲	تولید شده توسط فرد حین عطسه، سرفه و صحبت کردن، حین ساکشن کردن یا برونکوسکوپی و مواجهه با ملتحمه، مخاط بینی یا دهان.
۳	انتقال از طریق هوا ^۳	عامل بیماری‌زا درون ذرات کوچک‌تر از ۵ میکرومتر (از جمله آئروسول‌های کوچک) و خشک منتقل می‌شود. این ذرات تا دقایقی در هوا معلق باقی می‌مانند
۴	انتقال از طریق وسیله مشترک آلوده ^۴	همانند غذا، آب، داروها و تجهیزات و وسایل آلوده
۵	انتقال از طریق ناقلین ^۵	مانند پشه، مگس و موش که اهمیت چندانی در انتقال عفونت‌های بیمارستانی ندارد

انتقال عفونت از طریق هوا با انتشار قطرات کوچک در فواصل طولانی از بیماران عفونی اتفاق می‌افتد، برای انتقال عوامل بیماری‌زایی که از طریق ذرات بسیار ریز انتشار پیدا می‌کند چندین شرط ضروری وجود دارد:

(۱) وجود عوامل بیماری‌زای پایدار در داخل قطرات در منبع عفونت: در این شرط، اشاره به ضرورت وجود عوامل بیماری‌زای پایدار در داخل قطرات حاوی عفونت است. این بدان معناست که برای انتقال عفونت از طریق هوا، قطرات باید حاوی عوامل بیماری‌زایی باشند تا بتوانند عفونت را منتقل کنند.

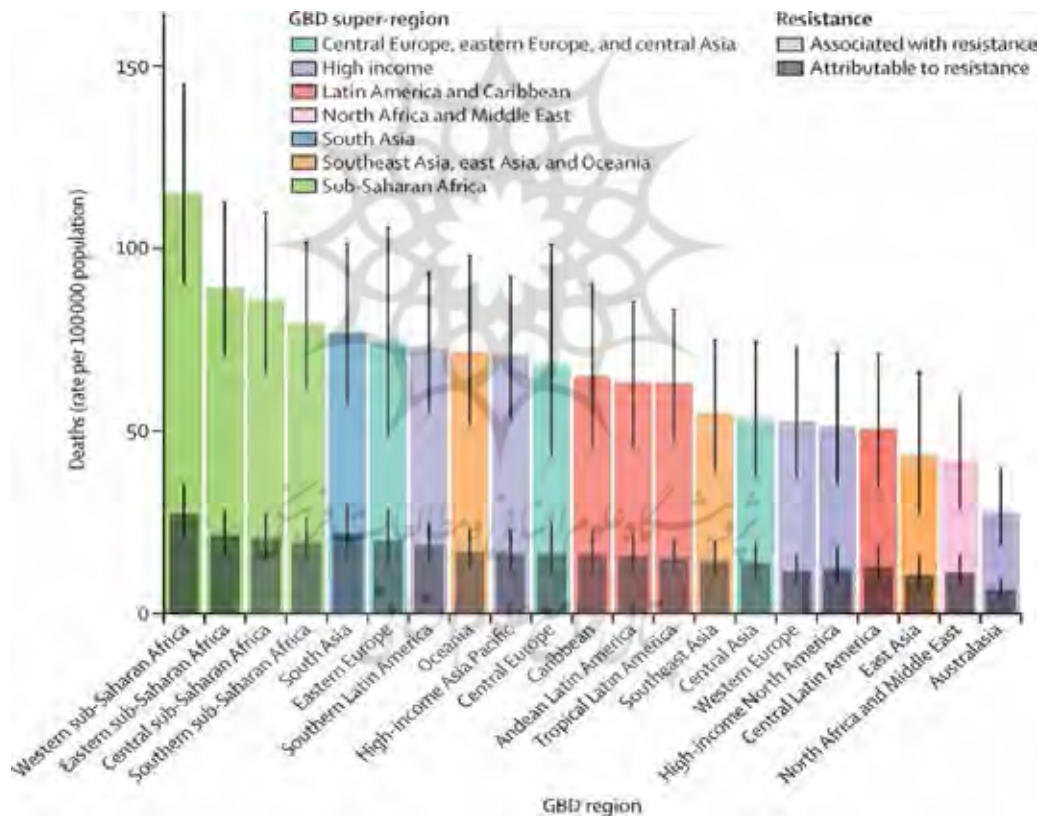
(۲) قابلیت زنده ماندن عوامل بیماری‌زا در داخل قطره بعد از پرتاب شدن از منبع و دوام آن پس از مواجهه با موانعی نظیر: حرارت، تبخیر، اشعه ماورای بنفش، خشکی

در این مورد، نکته مهم توانایی عوامل بیماری‌زا برای بقای در داخل قطره پس از پرتاب و مقاومت آن‌ها در برابر عوامل مختلف مانند حرارت، تبخیر، اشعه ماورای بنفش و خشکی است. این مقاومت‌ها می‌توانند تأثیرگذار بر بقای عوامل بیماری‌زا و انتقال آن‌ها را داشته باشند.

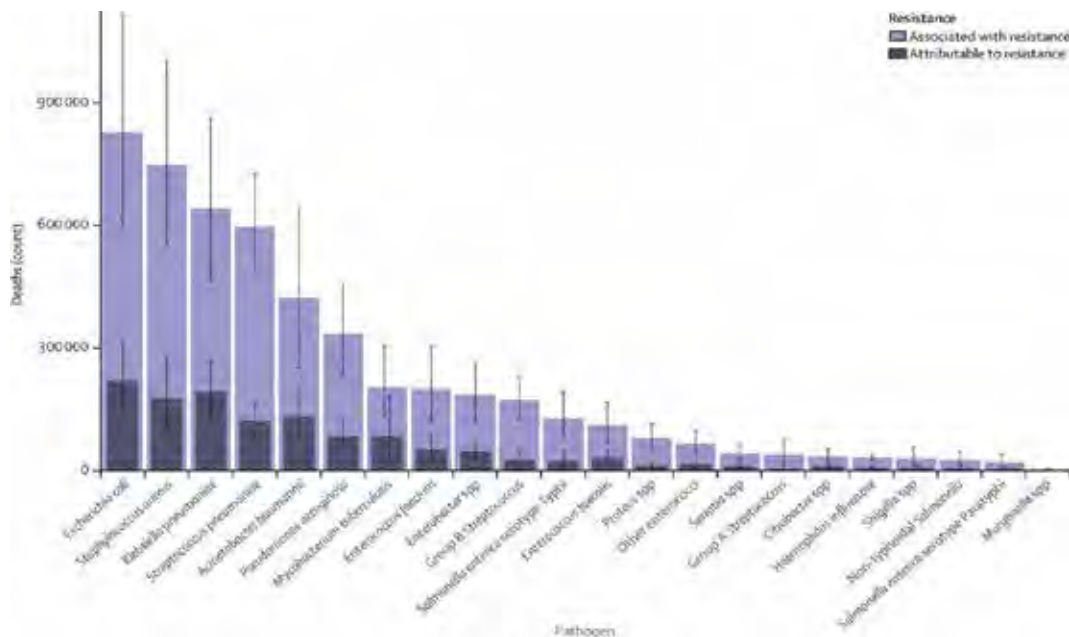
(۳) وجود حداقل دوز آلوده‌کنندگی جهت ایجاد عفونت در میزبان حساس: این شرط به ضرورت وجود حداقل دوز آلودگی برای ایجاد عفونت در میزبان حساس اشاره دارد. به این معنا که برای ایجاد عفونت، مقدار آلودگی باید به حد کافی رسیده باشد تا در میزبان حساس عفونت ایجاد شود.

(۴) مواجهه با یک میزبان حساس: این شرط به اهمیت برخورد با یک میزبان حساس در فرایند انتقال عفونت از طریق هوا اشاره دارد. بدون وجود یک میزبان حساس، انتقال عفونت از طریق هوا ممکن نخواهد بود (داس و همکاران، ۲۰۲۲؛ ویلسون و همکاران، ۲۰۲۰).

نمودار (۱) و نمودار (۲) که به ترتیب میزان مرگ و میر بر اثر بیماری‌های عفونی بر اساس تقسیمات قاره‌ایی و ارگانسیم‌های دخیل در عفونت بر اساس تفکیک گونه‌های باکتریایی را نشان می‌دهند. با توجه به این شرایط اساسی، برای فهم بهتر مکانیزم‌های انتقال عفونت از طریق هوا و اهمیت اقدامات پیشگیری و کنترل عفونت‌ها بسیار حائز اهمیت است. به منظور جلوگیری از انتقال عفونت‌ها، شناخت دقیق این فرایند و استفاده از روش‌های مناسب ضروری است.



نمودار ۱: میزان مرگ و میر بر اثر بیماری‌های عفونی بر اساس تقسیمات قاره‌ایی (منبع: سازمان بهداشت جهانی)



نمودار ۲: ارگانیزم‌های دخیل در عفونت بر اساس تفکیک گونه‌های باکتریایی (منبع: سازمان بهداشت جهانی)

در ادامه به مباحث مرتبط مانند مهم‌ترین نوع عفونت در مراکز درمانی و نحوه تهویه هوای بیمارستان‌ها می‌پردازید.

بیماری‌زایی سودوموناس آئروژینوزا

سودوموناس آئروژینوزا به دلیل پیچیدگی‌های فراوان، تولید محصولات مختلف خارج سلولی و ناشناخته بودن مسیر دقیق بیماری‌زایی آن به تدریج جایگاه مهمی در علوم بیولوژی و پزشکی یافته است. سال‌ها پیش از شناسایی سودوموناس آئروژینوزا، پزشکان وجود چرک آبی-سبز را نشانه وخامت عفونت تلقی می‌کردند.

در سال ۱۸۵۰ سدمات حضور این لکه‌ها را بر روی لباس جراحان مشاهده کرد. در سال ۱۸۹۰، فوردوس موفق به استخراج رنگ‌دانه از باکتری و نام‌گذاری آن به پیوسیانین شد. لوک در سال ۱۸۹۲ این لکه‌ها را به عفونت‌ها نسبت داد. گسارد در سال ۱۸۸۲ باکتری سودوموناس آئروژینوزا را جدا کرد و آن را باسیلوس پیوسپانوس نامید. چارین در سال ۱۸۸۹ نقش بیماری‌زایی آن در حیوانات را مشخص کرد. در سال ۱۸۹۶، میگولا ویژگی‌های اصلی سودوموناس آئروژینوزا را مطرح کرد و در سال ۱۸۹۹، وازرمن بیان نمود که سموم و مواد خارج سلولی این باکتری در بیماری‌زایی آن از خود سلول باکتری مهم‌تر هستند. در سال ۱۹۲۵، آسلا توضیح داد که سودوموناس آئروژینوزا احتمالاً در عفونت‌های ثانویه نقشی ایفا می‌کند. به تدریج، این باکتری به دلیل پیچیدگی‌ها، تولید محصولات خارج سلولی و ناشناخته بودن روش‌های بیماری‌زایی آن، جایگاه ویژه‌ای در علوم بیولوژی و پزشکی پیدا کرد (ورسوزا و همکاران، ۲۰۲۰).

دوموناس آئروژینوزا یکی از مهم‌ترین عوامل عفونت‌های بیمارستانی، به‌ویژه در بخش UCI و سوختگی، است و می‌تواند باعث بروز عفونت‌هایی مانند باکتری‌می، عفونت مجرای ادراری، عفونت استخوان، مفاصل، چشم، گوش، دستگاه گوارش و ... شود. به دلیل مقاومت بالای این باکتری به بسیاری

از آنتی‌بیوتیک‌ها، ریشه‌کن کردن آن بسیار دشوار است (کیلیان و تتلین، ۲۰۱۹). در سال‌های اخیر، سویه‌های مقاوم به کارباینم این باکتری به عنوان یک مشکل اساسی مطرح شده‌اند. سودوموناس آئروژینوزا به دلیل کاهش نفوذپذیری دارو و تولید آنزیم‌های کروموزومی AmpC، دارای مقاومت بالایی نسبت به آنتی‌بیوتیک‌ها است (بدنیچ و همکاران، ۲۰۱۵؛ چو و همکاران، ۲۰۱۵).

بیمارستان

با افزایش روزافزون جمعیت و تمرکز آن در شهرها، رعایت اصول بهداشتی توسط عموم مردم از طبقات مختلف اجتماعی بسیار ضروری است. بیمارستان‌ها که با جان و سلامتی انسان‌ها سروکار دارند، باید حداکثر کارایی را از نظر عوامل انسانی، امکانات و تجهیزات داشته باشند (ماستری فراهانی و همکاران، ۱۴۰۱، ۷). هر بیمارستان مجموعه‌ای پیچیده و متنوع از نیازها، تضادها، تجهیزات و امکانات است که باید به دقیق‌ترین و کارآمدترین نحو طراحی شوند تا نتیجه مطلوب حاصل شود (مشبکی اصفهانی، ۱۳۹۳).

در طراحی بیمارستان‌ها، معماری نقش بسیار مهمی ایفا می‌کند. طراحی معماری بیمارستان باید به گونه‌ای باشد که علاوه بر ارائه یک محیط شفاف و آرام برای بیماران و پرسنل درمانی، از جنبه‌های بهداشتی و عفونتی نیز حساسیت به خرج دهد. از جمله نقش‌های معماری در طراحی بیمارستان می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. طراحی فضاهای مناسب برای سیستم‌های تهویه: معماران باید در طراحی ساختمان، فضاهای مناسب را برای نصب و استفاده از سیستم‌های تهویه مناسب فراهم کنند تا هوای تمیز و تازه به اتاق‌ها منتقل شود و از انتقال عفونت‌ها جلوگیری شود.

۲. استفاده از مصالح ضد عفونی: معماران باید در انتخاب مصالح ساختمانی، اولویت به مصالح و تجهیزات ضد عفونی دهند تا سطوح قابل شستشو و ضد عفونی فراهم شود.

۳. ایجاد فضاهای مناسب برای بهبود دسترسی به نور و هوا: معماران باید در طراحی فضاها، به گونه‌ای فضاهای باز و مناسب برای نفوذ نور و هوا را فراهم کنند تا شرایط بهداشتی و راحتی برای بیماران و پرسنل را بهبود بخشند.

۴. کنترل گرما و رطوبت: طراحی معماری باید به گونه‌ای باشد که بتواند از جنبه‌های کنترل گرما و رطوبت در ساختمان به خوبی مراقبت کند تا شرایط مناسب برای بهبود بهداشت و کنترل عفونت‌ها فراهم شود (مشبکی اصفهانی، ۱۳۹۳).

بنابراین، معماری در طراحی بیمارستان‌ها نقش حائز اهمیتی در ارائه یک محیط بهداشتی و امن بازی می‌کند که مستلزم دانش علمی و دقت در جزئیات است.

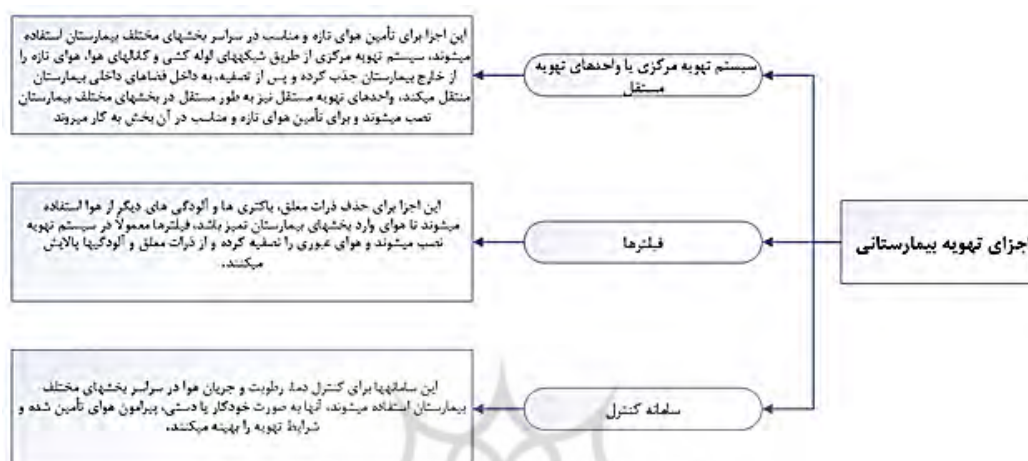
تهویه بیمارستانی

تهویه بیمارستانی به معنای ورود و توزیع هوای تازه و پاک در بخش‌ها و اتاق‌های بیمارستان است که با هدف فراهم آوردن هوای سالم برای بیماران و پرسنل، کاهش غلظت آلاینده‌های تولید شده در داخل و خارج کردن آنها از محیط بیمارستان انجام می‌گیرد. این فرآیند به گونه‌ای طراحی شده است که از گسترش عفونت‌های هوابرد بین بیماران و پرسنل جلوگیری کرده و مانع از انتقال آنها به خارج

از بیمارستان می‌شود.

تهویه بیمارستانی یک سیستم حیاتی است که برای ایجاد شرایط تهویه مناسب و ارتباط با محیط بیرونی در بیمارستان استفاده می‌شود. این سیستم از چندین اجزا و زیرسیستم تشکیل شده است که به‌صورت هماهنگ با یکدیگر فعالیت می‌کنند (یاو و همکاران، ۲۰۱۱).

همانطور که در تصویر (۱) می‌بینید اجزای تهویه بیمارستانی شامل موارد زیر می‌شود:



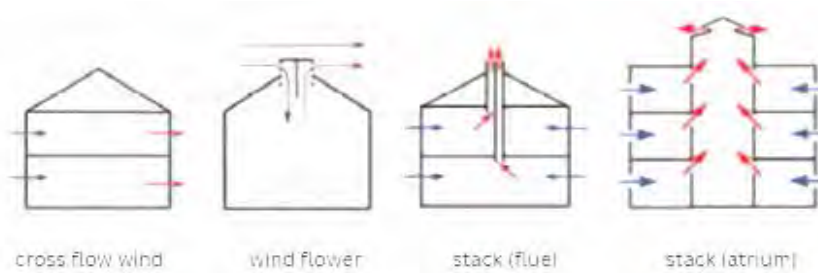
تصویر ۱: اجزای تهویه بیمارستانی (منبع: نگارندگان)

انواع سیستم‌های تهویه در بیمارستان

هدف تهویه، تهیه هوای سالم برای تنفس، کاهش غلظت مواد آلاینده تولید شده در داخل بیمارستان و خروج آلاینده‌ها می‌باشد. با افزایش تعویض هوا به میزان دوبرابر، غلظت ذرات هوا برد در هوا نیز به نصف کاهش می‌یابد. بهبود تهویه در مراکز بهداشتی و درمانی در پیشگیری از انتقال عفونت‌های هوا برد ضروری و قویاً توصیه می‌گردد (پارمر و همکاران، ۲۰۱۵).

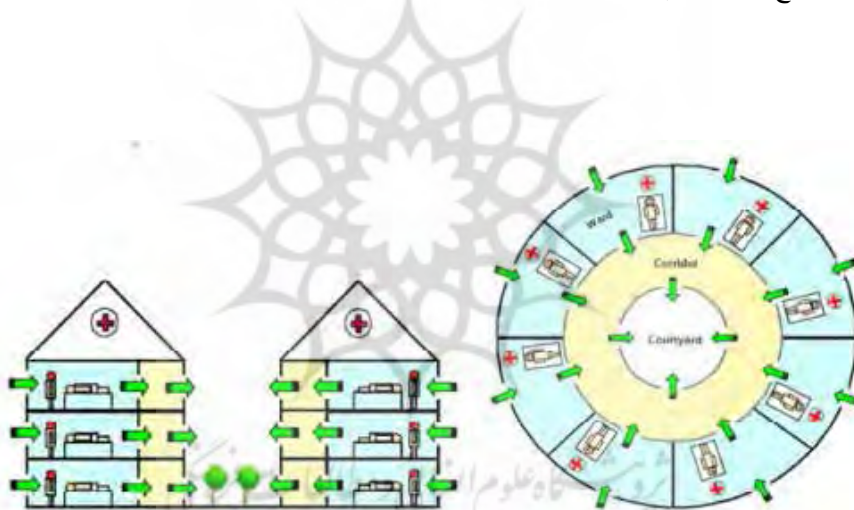
الف) تهویه طبیعی

نیروهای طبیعی مانند باد و نیروی شناوری حرارتی که به دلیل تفاوت چگالی هوا در داخل و بیرون ایجاد می‌شوند، هوای بیرونی را از راه‌های مختلفی همچون پنجره‌ها، درب‌ها، نورگیرها و هواکش‌ها وارد ساختمان بیمارستان کرده و هوای داخلی را به بیرون هدایت می‌کنند. استفاده از تهویه طبیعی در بیمارستان تحت تأثیر شرایط آب‌وهوایی، طراحی ساختمان و رفتار افراد ساکن در آن قرار دارد. تصویر (۲)، روش‌های مختلف تهویه طبیعی و تصویر (۳)، نحوه جامایی اتاق‌ها برای استفاده از حداکثر تهویه طبیعی را در بیمارستان نشان می‌دهد. بیشترین تهویه طبیعی در زمانی که پنجره‌ها در دو طرف اتاق باز باشند فراهم می‌گردد. مشکل اصلی تهویه طبیعی بستن پنجره‌ها در زمان شب و هوای سرد توسط همراهان بیماران می‌باشد. استفاده از انواع فن‌های اختلاط از جمله سقفی یا آگروز فن‌هایی تعبیه شده در پنجره‌ها فقط در زمان تأمین میزان کافی هوای بیرون مجاز است چون در غیر این صورت باعث انتشار آلاینده‌های هوا در اتاق بیمار می‌گردد (پارمر و همکاران، ۲۰۱۵).



تصویر ۲: روش‌های مختلف تهویه طبیعی در بیمارستان (منبع: سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۰۹: ۳۷)

مطابق تصویر (۳) تهویه طبیعی در بیمارستان می‌تواند از طریق پنجره‌ها در دو طرف اتاق یا کانال‌های بزرگ بین دو بخش انجام شود. در اتاق‌های بیمارستان، باید به گونه‌ای طراحی شوند که هوا از یک سمت وارد و از سمت دیگر خارج شود. همچنین، خروجی هوا باید به گونه‌ای باشد که هوای آلوده از بیماران مبتلا به عفونت‌های هواپرد مانند سل به سایر بخش‌ها منتقل نشود و به‌طور مستقیم به خارج اتاق هدایت گردد (شاهسونی، ۱۳۹۳، ۵۶).



تصویر ۳: جامه‌ای اتاق‌ها برای استفاده از حداکثر تهویه طبیعی در بیمارستان (منبع: سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۰۹: ۵۵)

ب) تهویه مکانیکی

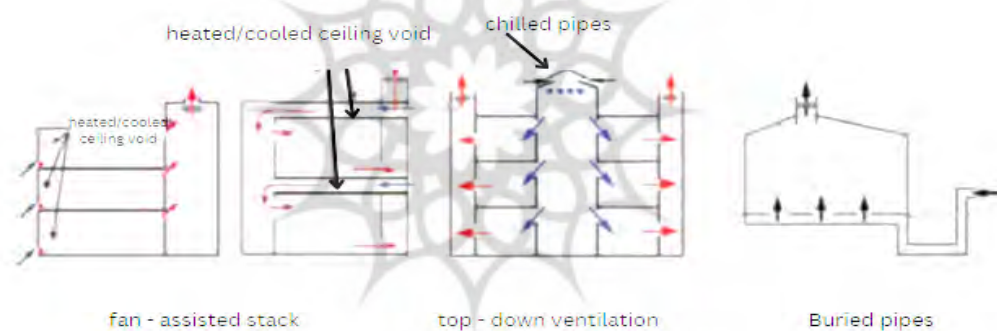
تهویه مکانیکی معمولاً با استفاده از فن‌ها ایجاد می‌شود. فن‌ها می‌توانند به صورت مستقیم در پنجره‌ها یا دیوارها نصب شوند یا به منظور تأمین یا خروج هوا از اتاق در کانال‌های هوا قرار گیرند. سیستم تهویه مکانیکی می‌تواند کاملاً کنترل شده باشد و با سیستم‌های تهویه مطبوع و فیلتراسیون ترکیب شود. نوع سیستم تهویه مکانیکی مورد استفاده به شرایط آب‌وهوایی بستگی دارد. در آب‌وهوای گرم و مرطوب باید نفوذ هوا به حداقل برسد و تقطیر کاهش یابد (روسایی و رهایی، ۱۳۹۹، ۸). در چنین شرایطی معمولاً از سیستم تهویه مکانیکی با فشار مثبت استفاده می‌شود. در مقابل، در اقلیم‌های سرد برای کاهش تقطیر باید خروج هوا از ساختمان به حداقل برسد و در این وضعیت نیاز به تهویه با فشار منفی است. برای اتاق‌هایی که در آنها آلاینده تولید می‌شود، مانند حمام، توالت

یا آشپزخانه، معمولاً از تهویه با فشار منفی استفاده می‌شود. در اتاق ایزوله تنفسی که برای کنترل عفونت هوابرد در بیمارستان به کار می‌رود، باید حداقل فشار منفی ۵٫۲ پاسکال نسبت به راهرو حفظ شود (کوو همکاران، ۲۰۲۲).

ج) تهویه ترکیبی

در تهویه ترکیبی (مکعب)، برای تأمین میزان جریان هوای موردنیاز، از ترکیب تهویه طبیعی و مکانیکی (فن) استفاده می‌شود. همان‌طور که در تصویر (۴) نشان داده شده است، در مواقعی که تهویه طبیعی به‌تنهایی کافی نیست، می‌توان از هواکش‌های با قدرت مناسب برای افزایش جریان هوا در اتاق‌ها بهره برد (شاهسونی، ۱۳۹۳). این فن‌ها باید به‌گونه‌ای نصب شوند که هوای اتاق به‌طور مستقیم از طریق دیوار یا سقف به بیرون تخلیه شود. تعداد و اندازه هواکش‌ها وابسته به میزان تهویه موردنظر است و قبل از استفاده باید از قدرت آن‌ها اطمینان حاصل شود.

استفاده از هواکش‌ها در تهویه ترکیبی مشکلاتی مانند محل نصب (به‌خصوص برای هواکش‌های بزرگ)، صدا (به‌ویژه برای هواکش‌های با قدرت بالا) کاهش یا افزایش دما در اتاق و نیاز به منبع برق دائمی می‌باشد که در صورت اختلال در دمای اتاق می‌تواند از سیستم‌های سرمایش و گرمایش تکی و پنکه‌های سقفی با رعایت نکات لازم استفاده نمود (منبع: سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۰۹: ۳۷).



تصویر ۴: شماتیک انواع روش‌های تهویه ترکیبی مورد استفاده در بیمارستان (منبع: سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۰۹: ۳۷)

د) تهویه مطبوع

یکی از انواع روش‌های تهویه مکانیکی، تهویه مطبوع است که اجزاء اصلی آن سیستم گرمایشی، سیستم سرمایشی و تخلیه هوا هستند. کنترل هم‌زمان چهار عامل دما، رطوبت، سرعت و پاکی هوا از وظایف سیستم تهویه مطبوع است. یکی از اهداف پالایش هوا، فراهم کردن رفاه کلی برای افراد ساکن در محیط‌هایی مانند بیمارستان‌ها و همچنین حذف باکتری‌های هوابرد، به ویژه در اتاق‌های عمل، برای جلوگیری از عفونت‌های پس از جراحی است (کوو همکاران، ۲۰۲۲).

در مراکز بهداشتی درمانی سیستم‌های تهویه مطبوع با اهداف زیر طراحی می‌شوند:

— نگهداری دما و رطوبت هوا در سطح مطلوب برای پرسنل، بیماران و ملاقات‌کنندگان

این هدف اهمیت زیادی دارد؛ زیرا دما و رطوبت هوا در محیط بیمارستان بر تناسب و راحتی

افراد تأثیر می‌گذارد. محافظت از دما و رطوبت مناسب هوا می‌تواند به جلوگیری از ایجاد شرایط مناسب برای رشد باکتری‌ها و ویروس‌ها کمک کند.

— کنترل بو

کنترل بو در محیط بیمارستان نشان از حفظ هوای تازه و پاک داخل مراکز بهداشتی است. حضور بوهای نامطبوع می‌تواند نشانگر وجود ذرات آلوده در هوا باشد که ممکن است عفونت‌زا باشند.

— حذف هوای آلوده شده

حذف هوای آلوده از محیط بسیار حائز اهمیت است؛ زیرا حفظ کیفیت هوای داخلی و جلوگیری از انتقال عوامل بیماری‌زای از طریق هوا را تضمین می‌کند.

— فراهم نمودن هوای موردنیاز برای محافظت کارمندان و بیماران مستعد به پاتوژن‌های بیماری‌زا منتقله از هوا در بیمارستان

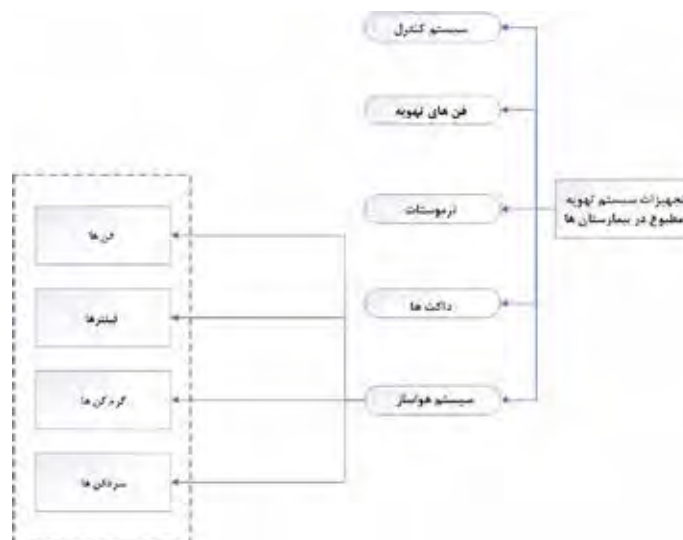
این اقدام به منظور کاهش خطر انتقال عفونت‌های بیماری‌زا از طریق هوا به فردهای حساس در محیط بیمارستان انجام می‌شود.

— کاهش خطر انتقال پاتوژن‌های بیماری‌زای منتقله از طریق هوا از بیماران آلوده به سایر افراد مستعد

این هدف به جلوگیری از انتقال عوامل بیماری‌زای از بیماران آلوده به افراد سالم در محیط بیمارستان می‌پردازد و جلوگیری از گسترش عفونت‌های بیماری‌زای را تضمین می‌کند (کوو همکاران، ۲۰۲۲: لیو و همکاران ۲۰۲۰).

یک سیستم تهویه مطبوع شامل یک ورودی و خروجی؛ فیلترها؛ فرایندها یا مکانیسم‌های اصلاح رطوبت (کنترل رطوبت در تابستان، حذف رطوبت در زمستان)؛ تجهیزات سرمایش و گرمایش؛ فن، اگزوز هوای خروجی؛ کانال؛ دیفیوزر برای توزیع مناسب هوا می‌باشد. کاهش عملکرد تجهیزات تهویه مطبوع از جمله عدم کارایی فیلتر، عایق نامناسب و نگهداری ضعیف باعث افزایش انتشار عفونت‌های منتقله از هوا در بیمارستان می‌گردد (کوو همکاران، ۲۰۲۲). تهویه مطبوع یک سیستم حیاتی در ساختمان‌ها و واحدهای درمانی است که هدف آن تنظیم دما، حذف آلودگی‌های هوا، و تأمین هوای تازه است. در ادامه به شرح مکانیزم تهویه مطبوع و روش‌های مدرن پیشگیری از عفونت از طریق سیستم‌های تهویه پرداخته شده است (کوو همکاران، ۲۰۲۲).

سیستم تهویه مطبوع در بیمارستان‌ها شامل یک سری از تجهیزات و فناوری‌هاست که برای ایجاد شرایط تهویه مناسب در محیط بیمارستان استفاده می‌شود. این سیستم در تصویر (۵) ارائه شده است.



تصویر ۵: تجهیزات سیستم تهویه مطبوع در بیمارستان‌ها (منبع: نگارندگان)

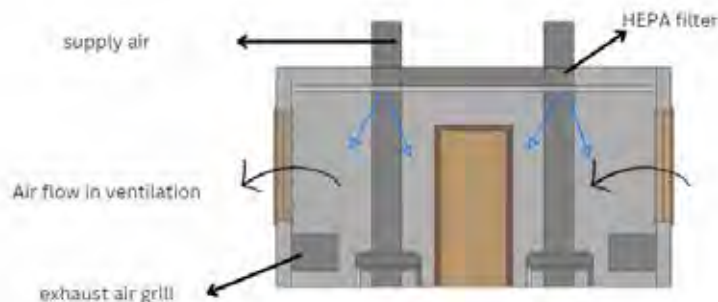
این سیستم با همکاری تجهیزات دقیق و نظارت مداوم، به ارائه هوای تمیز، مناسب و باکیفیت در بخش‌های مختلف بیمارستان کمک می‌کند و نقش بسیار حائز اهمیتی در حفظ بهداشت و راحتی بیماران و پرسنل درمانی دارد (کوو همکاران، ۲۰۲۲).

در پلان‌های طراحی بیمارستان، فضاهای مربوط به تهویه مطبوع معمولاً در نقاط استراتژیک و حیاتی بیمارستان قرار می‌گیرند. این شامل اتاق‌های بستری، اتاق‌های عمل، اتاق‌های اورژانس، بخش‌های پذیرش و مناطق انتظار می‌شود. همچنین فضاهای مشترک مانند پذیرش و فضاهای اجتماعی نیز نیاز به سیستم تهویه مطبوع دارند.

بهترین حالت طراحی پلان بیمارستان با توجه به تهویه مطبوع به گونه‌ای است که امکان تأمین هوای تمیز، تازه و مناسب را در سراسر بیمارستان فراهم کند. برخی اصول و ملاحظات مربوط به بهترین حالت طراحی پلان بیمارستان از نظر تهویه مطبوع عبارت‌اند از:

۱. انتخاب مکان مناسب برای ورود و خروج هوا: این امر شامل قرار دادن واحدهای تهویه مناسب در نقاط استراتژیک بیمارستان برای تأمین هوای تازه و مناسب است.
۲. استفاده از سیستم‌های تصفیه هوا: استفاده از سیستم‌های تصفیه هوا مانند فیلترهای HEPA برای حذف ذرات معلق و باکتری‌ها از هوا، که به کاهش اثرات عفونی کمک می‌کند.
۳. اطمینان از جریان هوای مناسب: برنامه ریزی برای جریان هوای مناسب در سراسر بخش‌های مختلف بیمارستان به نحوی که هوای تمیز و تازه در سراسر فضا تأمین شود.
۴. کنترل دما و رطوبت: اطمینان از کنترل دما و رطوبت در ساختمان به نحوی که شرایط مناسب برای رشد باکتری‌ها فراهم نشود.
۵. استفاده از سیستم‌های هوشمند: استفاده از سیستم‌های هوشمند برای کنترل دقیق تهویه مطبوع و بهینه‌سازی مصرف انرژی.

این فضاها باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که بتوانند هوای تمیز و تازه را به‌صورت یکنواخت در سراسر بخش‌های مختلف بیمارستان توزیع کرده و شرایط بهداشتی و تهویه مطبوع را در سراسر مکان‌های مختلف بیمارستان بهبود بخشند (مشبکی اصفهانی، ۱۳۹۳، ۶۵). در تصویر (۶)، ترتیب تهویه در اتاق بیمارستان ارائه گردیده است.



تصویر ۶: ترتیب تهویه در اتاق بیمارستان (منبع: نگارندگان)

بر اساس یافته‌ها در جدول (۳) بایدها و نبایدهای اساسی در طراحی سیستم‌های تهویه مطبوع مطرح شده است.

جدول ۳: بایدها و نبایدهای اساسی در طراحی سیستم‌های تهویه مطبوع (منبع: نگارندگان)

بایدها و نبایدهای اساسی در طراحی سیستم‌های تهویه مطبوع	
استانداردهای کیفیت هوا	طرح سیستم باید بر طبق استانداردهای کیفیت هوای ملی و بین‌المللی صورت گیرد
تجزیه و تحلیل بار	ارزیابی دقیق بار حرارتی و بار رطوبت مرتبط با فضاهای مختلف است
جلوگیری از انتشار عفونت	طراحی سیستم‌های فشار منفی در اتاق‌هایی که بیماران با عفونت‌های پراکنده نگهداری می‌شوند
تهویه مطبوع متناسب با نیاز	تعبیه تهویه متناسب با فضاهایی با بار آلودگی بالا، مانند بخش‌های عمل جراحی
فیلتراسیون مناسب	استفاده از فیلترهای HEPA در مناطقی که نیاز به تصفیه هوای باکیفیت بالا است.
دسترسی و تعمیرپذیری	طراحی سیستم باید به‌گونه‌ای باشد که امکان دسترسی آسان و تعمیرات را برای نگهداری مقرون به‌صرفه فراهم کند.
نظارت و کنترل	باید سیستم‌های نظارتی جهت تنظیم خودکار و پایش مداوم کیفیت هوای داخل محیط وجود داشته باشد.
نایدیده گرفتن نیازهای خاص فضا	طراحی یک سیستم تهویه یکسان برای تمام فضاها؛ هر فضا باید بر اساس کاربری خاص خود طراحی شود.
صرف نظر کردن از فیلتراسیون	حذف فیلترها یا استفاده از فیلترهای باکیفیت پایین که نمی‌توانند آلاینده‌ها را کارآمد جذب کنند.
استفاده از مواد نامناسب	استفاده از مواد و تجهیزات به‌گونه‌ای که مستعد رشد کپک و باکتری باشند.
عدم توجه به نگهداری	عدم برنامه‌ریزی برای نگهداری و تعمیرات ادواری که منجر به کاهش کیفیت هوا و ایجاد اختلال در سیستم می‌شود.
کوتاهی در حفظ خصوصیات طراحی	عدم حفظ استانداردهای تعیین شده در طراحی ادواری و اصلاحات بعدی که می‌تواند به کیفیت هوا آسیب وارد کند.
چشم‌پوشی از تهیه هوای تازه	کم‌اهمیت شمردن نیاز به هوای تازه و اکسیژن کافی برای ساکنین و کاربران.

طراحی مؤثر سیستم تهویه مطبوع نیازمند همکاری متخصصین مختلفی از جمله مهندسین مکانیک، معماران و متخصصین بهداشت است تا تمام جوانب بهداشتی و فنی به نحو احسن در نظر گرفته شوند.

روش‌های نوین پیشگیری از عفونت:

۱. فیلتراسیون هوا با کارایی بالا (HEPA): فیلترهای HEPA می‌توانند ۹۹٫۹۷٪ از ذرات به اندازه ۰٫۳ میکرون را فیلتر کنند، که شامل بسیاری از باکتری‌ها و ویروس‌ها می‌شود. فیلترهای هپا را می‌توان در سیستم‌های تهویه مطبوع یا در تجهیزات متحرک در اتاق استفاده نمود. بر طبق پیشنهاد مرکز کنترل بیماری‌های واگیر و سازمان بهداشت جهانی در موارد خاصی مانند شیوع بیماری سل و سارس بهترین روش استفاده از فیلترهای هپا است.

۲. استفاده از تهویه مناسب: روش‌های تهویه مکانیکی مانند فشار مثبت یا منفی (بسته به نیاز بخش) برای جلوگیری از پخش آلاینده‌ها.

۳. تهویه با میزان تعویض هوای بالا: استفاده از تعویض هوای مکرر و کنترل شده برای ایجاد محیطی با کمترین آلودگی.

۴. سیستم‌های تهویه هوشمند: استفاده از سنسورها برای تنظیم خودکار جریان هوا بر اساس شرایط اتاق و حضور افراد) = (یوکی و همکاران، ۲۰۲۲؛ ورسوزا، ۲۰۲۰).

۵. استریلیزاسیون: پرتو ماورای بنفش (UV)

پرتوهای ماورای بنفش، ارگانسیم‌های ویروسی، باکتریایی و قارچی را غیرفعال و مانع تکثیر و تولید بیماری می‌نماید. (پرتو C-UV طول موج‌های ۱۰۰ تا ۲۸۰ نانومتر) بیشترین اثر میکروب‌کشی را ایجاد می‌کند که ۲۵۶ نانومتر طول موج مطلوب است. برای جلوگیری از آسیب دیدگی بیش از حد به چشم و یا پوست به وسایل حفاظت فردی خاص نیاز است و استفاده آن در فضای آزاد با حضور افراد توصیه نمی‌شود. انواع سیستم‌های ضد عفونی کننده با استفاده از پرتو C-UV شامل موارد زیر است (کو و همکاران، ۲۰۲۲؛ وطن دوست و لیتکوهی، ۲۰۱۹)

- ضد عفونی کننده هوای درون کانال
- ضد عفونی کننده هوای فوقانی اتاق
- ضد عفونی کننده قابل حمل در اتاق

۵- بحث

تهویه مطبوع، تهویه طبیعی، تهویه مکانیکی و تهویه ترکیبی هر کدام مزایا و معایب خود را دارند که در جدول (۴) به مزایا و معایب هر یک از این روش‌ها اشاره می‌شود:

جدول ۴: مزایا و معایب تهویه مطبوع، تهویه مکانیکی و تهویه ترکیبی (منبع: سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۰۹: ۴۲)

تهویه ترکیبی	تهویه مکانیکی	تهویه طبیعی	تهویه مطبوع	
<p>۱. قابلیت انعطاف پذیری بالا</p> <p>۲. صرفه جویی در انرژی</p> <p>۳. مناسب برای بیشتر شرایط آب و هوایی و تغییر فصل</p>	<p>۱. قابلیت کنترل دما، رطوبت و جریان هوا به صورت دقیق.</p> <p>۲. قابلیت استفاده از سیستم‌های تصفیه هوا برای حذف ذرات معلق و میکروب‌ها.</p>	<p>۱. اقتصادی بودن در مصرف انرژی.</p> <p>۲. ارائه ارتباط با محیط زیست و استفاده از منابع طبیعی</p>	<p>۱. قابلیت کنترل دما و رطوبت به صورت دقیق.</p> <p>۲. امکان استفاده از فیلتراسیون هوا برای حذف ذرات معلق و میکروب‌ها.</p> <p>۳. قابلیت ارائه هوای تمیز و تازه به صورت مداوم.</p>	مزایا
<p>۱. گران است</p> <p>۲. طراحی آن سخت تر است</p>	<p>۱. مصرف انرژی بالا در مقایسه با تهویه طبیعی.</p> <p>۲. نیاز به نگهداری و خدمات مداوم برای حفظ عملکرد بهینه.</p>	<p>۱. کنترل دما و رطوبت به صورت دقیق.</p> <p>۲. قابلیت کنترل کمتر بر روی کیفیت هوا و احتمال ورود ذرات آلوده به ساختمان.</p>	<p>۱. مصرف انرژی بالا نسبت به تهویه طبیعی.</p> <p>۲. نیاز به نگهداری و نگهداری مناسب برای حفظ کارایی سیستم.</p>	معایب

مقایسه‌های انجام شده بین سیستم‌های تهویه اشاره دارد که درحالی‌که می‌توانند مؤثر واقع شوند، سیستم‌های تهویه مطبوع با قابلیت کنترل بیشتر، فرصت شایسته‌تری را برای نظارت و تعدیل شرایط ارائه می‌دهند. در نهایت، توجه به تأثیر جریان هوا و تهویه بر کیفیت فضای درونی، از دیدگاه پیشگیری از عفونت، امری است که نباید نادیده گرفته شود. ما امیدواریم که یافته‌های این پژوهش بتوانند در پایه‌ریزی ضوابط و استانداردهای جدید تهویه مطبوع مؤثر واقع شوند و از این طریق به حفاظت بهتر از سلامتی کارکنان و بیماران در محیط‌های درمانی کمک کنند.

تهویه مطبوع در بیمارستان‌ها نقش بسیار مهمی در کنترل عفونت‌ها و بهبود شرایط بهداشتی ایفا می‌کند. این سیستم تهویه به‌گونه‌ای طراحی شده است که تأمین‌کننده هوای تمیز و تازه برای بخش‌های مختلف بیمارستان باشد و درعین‌حال از انتقال عفونت‌ها جلوگیری کند. اهمیت تهویه مطبوع در کنترل عفونت‌ها و بهبود شرایط بهداشتی بیمارستان‌ها به دلایل زیر است:

۱. کنترل کیفیت هوا: سیستم تهویه مطبوع قادر است به صورت مداوم هوای تمیز و تازه را به بخش‌های مختلف بیمارستان تأمین کند و از ورود ذرات آلوده و میکروب‌ها به داخل فضاهای بیمارستان جلوگیری کند.
۲. فیلتراسیون هوا: استفاده از فیلترهای مناسب در سیستم تهویه مطبوع می‌تواند ذرات معلق و میکروب‌ها را از هوا حذف کرده و کیفیت هوای تهویه شده را بهبود بخشد.
۳. کنترل دما و رطوبت: تنظیم و کنترل دما و رطوبت به صورت دقیق می‌تواند به افزایش راحتی بیماران و پرسنل بیمارستان کمک کند و در عین حال، رشد میکروب‌ها را محدود کند.
۴. جلوگیری از انتقال عفونت‌ها: با ارائه هوای تمیز و تازه و کنترل شرایط بهداشتی، سیستم تهویه مطبوع می‌تواند به کاهش انتقال عفونت‌ها در بیمارستان‌ها کمک کند.

به‌طورکلی، سیستم تهویه مطبوع با فراهم کردن شرایط بهداشتی مناسب، می‌تواند به حفظ سلامت بخش‌های مختلف بیمارستان و کنترل عفونت‌ها کمک کند. همچنین طراحی معماری بیمارستان می‌تواند تأثیر مستقیمی بر سیستم تهویه داشته باشد. به‌عنوان مثال، استفاده از طراحی باز، فضاهای بزرگ و سقف‌های بلند ممکن است منجر به افزایش جریان هوا و تهویه بهتر در محیط شود که این

موضوع می‌تواند کاهش انتقال عفونت‌ها را تسهیل نماید. همچنین، انتخاب مصالح و روش‌های ساخت باتوجه‌به مقاومت در برابر عفونت‌ها و دسترسی آسان برای بهسازی و تمیزی ممکن است تأثیر فراوانی بر کنترل عفونت‌ها و بهبود شرایط بهداشتی داشته باشد. در تصویر (V) مدل مفهومی پژوهش ارائه شده است.



تصویر ۷: مدل مفهومی پژوهش (منبع: نگارندگان)

۶- نتیجه‌گیری

باتوجه‌به نتایج به‌دست‌آمده از این مطالعه، جریان هوای کنترل شده و دقیق در محیط‌های بهداشتی و درمانی نقش کلیدی در کنترل و پیشگیری از عفونت‌های بیمارستانی ایفا می‌کند. ما شاهد بودیم که تهویه توأم با فیلتراسیون مناسب که دائماً به‌روزرسانی و نظارت می‌شود، می‌تواند به کاهش چشمگیر بار میکروبی در هوا و به متعاقب آن کاهش شیوع و شدت عفونت‌های بیمارستانی کمک کند. این تحقیق همچنین بر اهمیت ادغام تکنولوژی‌هایی نوین، مانند استفاده از اشعه UV برای استریل کردن هوا و فناوری‌های تهویه پیشرفته، موجب ارتقای استانداردهای بهداشتی در بیمارستان‌ها شده و می‌تواند به‌عنوان یک مکمل قدرتمند در کنار دیگر اقدامات مهار عفونت عمل نماید. در نهایت، در این مقاله به طراحان و معماران توصیه می‌شود که تهویه مطبوع را نه به‌عنوان یک راهکار تکمیلی بلکه به‌عنوان جزئی اساسی از فرایند طراحی در نظر گیرند. نتایج تحقیق حاکی از آن است که همکاری میان متخصصین معماری، مهندسی، و پزشکی می‌تواند به ابداع راهکارهایی هوشمندانه و مؤثر در مبارزه با بیماری‌های ناشی از عفونت‌ها و بهبود سطح سلامت جامعه منجر شود. با پایبندی به اصول طراحی مبتنی بر شواهد و استفاده از داده‌های معتبر تحقیقاتی، آینده‌ای امیدوارکننده در زمینه معماری بهداشتی قابل‌پیش‌بینی خواهد بود. با رعایت اصول طراحی مناسب سیستم تهویه در مراکز درمانی و ارتباط بیشتر بین رشته‌ای می‌توان بار عفونت‌های مراکز درمانی را به حداقل‌ترین حالت ممکن رساند که این امر به نوبه خود می‌تواند هزینه‌های مالی زیادی که در این خصوص بر وزارت بهداشت تحمیل می‌شود را به مقدار زیادی کاهش داد.

پی‌نوشت

۱	Contact
۲	Droplet
۳	Airborne
۴	Transmission through shared means
۵	Transmission through disease vectors

منابع

- حسینی، مطهره السادات، مزیدی شرف آبادی، فائزه، اسلامی، هادی، جلیلی، ماهرخ، و افخمی عقدا، محمد. (۱۳۹۸). بررسی تأثیر آموزش بر آگاهی، نگرش و عملکرد پرسنل بیمارستان خاتم الانبیاء ابرکوه در پیشگیری از ابتلا به عفونت‌های بیمارستانی. طلوع بهداشت، ۱۸(۲) (مسلسل ۷۴)، ۷۰-۸۰.
- خضریان، مبینا و خضریان، علی، (۱۴۰۱). مروری بر عفونت‌های بیمارستانی و ارائه راهکارهایی برای پیشگیری و کنترل آنها. چهارمین کنفرانس بین‌المللی بهداشت، بحران و ایمن، تهران.
- دفتر نظارت و اعتباربخشی معاونت بهداشتی درمان و آموزش پزشکی (۱۴۰۱). اعتباربخشی خدمات سلامت، راهنمای جامع استانداردهای ملی اعتباربخشی بیمارستان‌های ایران. نسخه مورد استناد دور پنجم اعتبارسنجی ملی در سال ۱۴۰۱.
- رشیدی اقدام، حامد، یارمحمدی، لیلا، ملکوتی، سید حسین. (۱۳۹۶). بررسی روش‌های مختلف کنترل هوشمند بیمارستان جهت بهینه سازی مصرف انرژی. مهندسی ساختمان و علوم مسکن ۶۳-۵۷، ۱۱(۴).
- رنجبر، فاطمه و مهدی نژاد، جمال الدین. (۱۳۹۵). بررسی عوامل محیطی مؤثر در طراحی کلینیک‌های دندانپزشکی با تأکید بر ارتقاء سلامت روان در فرایند درمان، چهارمین کنگره بین‌المللی عمران، معماری و توسعه
- روسایی، امین، رهایی، امید. (۱۳۹۹). ارتقاء کیفیت جریان هوای داخل تحت تأثیر دیوارهای جداکننده داخلی در فضاهای اداری مجهز به سیستم‌های تهویه مطبوع با روش CFD. معماری و شهرسازی آرمان شهر، ۱۳(۳۰)، ۶۹-۸۱.
- شاهسونی، عباس، (۱۳۹۳). راهنمای سیستم تهویه در بیمارستان، پژوهشکده محیط زیست، تهران.
- شکری، ثنا، نیک پی، احمد، اله بخش غیاثوند، زینب، و محمدزاده، الناز. (۱۳۹۵). بررسی شاخص کیفیت هوا در بخش‌های داخلی بیمارستان بوعلی سینا قزوین (۱۳۹۴). مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی قزوین، ۲۰(۴) (پی در پی ۸۷)، ۵۹-۶۶.
- عرفانی، حمیدرضا، و احمدی، فاطمه. (۱۴۰۰). طراحی بیمارستان مبتنی بر رویکرد معماری زمینه‌گرا (تعامل کالبد با محیط). شباک، ۷(۳) (پیاپی ۶۰)، ۱۶۱-۱۷۰.
- فرزام شاد، مصطفی. (۱۳۹۰). مبانی برنامه ریزی و طراحی مراکز درمانی، انتشارات آیدگان، تهران.
- ماستری فراهانی، نجمه، آزموده، مریم، و افشاری راد، سپیده. (۱۴۰۱). ارزیابی مولفه‌های مؤثر بر شفاف‌سازی طراحی مراکز درمانی پایدار و ارائه مدل کاربردی. جغرافیا و پایداری محیط (پژوهشنامه جغرافیایی)، ۱۲(۴۴)، ۹۱-۱۰۵.
- محمدنژاد، اسمعیل، عباس زاده، عباس، سوری، حمید، و افهمی، شیرین. (۱۳۹۴). کنترل و پیشگیری از عفونت بیمارستانی: ضرورت مراکز درمانی. پرستاری قلب و عروق، ۱۴(۱)، ۵۸-۶۵.
- مشکی اصفهانی، علیرضا. (۱۳۹۳). راهنمای طراحی معماری بناهای درمانی (معماری بیمارستان). تهران: انتشارات پرهام، چاپ دوم.
- مطلبی، قاسم، و وجدان زاده، لادن. (۱۳۹۴). تأثیر محیط کالبدی فضاهای درمانی بر کاهش استرس بیماران (بررسی نمونه موردی مطب دندان پزشکی). معماری و شهرسازی (هنرهای زیبا)، ۲۰(۲)، ۳۵-۴۶.
- هاشم پور یلدا، مرتضی زاده فاطمه. (۱۳۹۹). بررسی مکانیسم و امکان انتقال کروناویروس‌ها از طریق سیستم‌های تهویه و شبکه فاضلاب بیمارستان‌ها: مرور روایتی. مجله تحقیقات سلامت در جامعه، ۶(۴) ۸۶-۹۷.
-
- Bedenić, B., Sardelić, S., & Ladavac, M. (2015). *Acta medica Croatica : casopis Hrvatske akademije medicinskih znanosti*, 69(3), 211-216.
- Cho, H. H., Kwon, G. C., Kim, S., & Koo, S. H. (2015). Distribution of Pseudomonas-Derived Cephalosporinase and Metallo- β -Lactamases in Carbapenem-Resistant Pseudomonas aeruginosa Isolates from Korea. *Journal of microbiology and biotechnology*, 25(7), 1154-1162.
- Das, S. K., Alam, J. E., Plumari, S., & Greco, V. (2022). Airborne virus transmission under different weather conditions. *AIP advances*, 12(1), <https://doi.org/10.1063/5.0082017>.
- Hosseinpour, M., Akbar, R. E., Jahromi, M. F., & Badiyepymaiejahromi, Z. (2023). The effect of interventional program un-

- derpinned by health belief model on awareness, attitude, and performance of nurses in preventing nosocomial infections: A randomized controlled trial study. *Investigación y Educación en Enfermería*, 41(3), 115-128.
- Kakupa, D. K., Muenze, P. K., Byl, B., & Wilmet, M. D. (2016). Study of the prevalence of nosocomial infections and associated factors in the two university hospitals of Lubumbashi, Democratic Republic of Congo. *The Pan African Medical Journal*, 24, 275-275.
 - Kilian, M., & Tettelin, H. (2019). Identification of virulence-associated properties by comparative genome analysis of *Streptococcus pneumoniae*, *S. pseudopneumoniae*, *S. mitis*, three *S. oralis* subspecies, and *S. infantis*. *MBio*, 10(5), 10-1128.
 - Ko, K. K., Chng, K. R., & Nagarajan, N. (2022). Metagenomics-enabled microbial surveillance. *Nature Microbiology*, 7(4), 486-496.
 - Liu, T., Guo, Y., Wang, M., Hao, X., He, S., & Zhou, R. (2020). Design of an air isolation and purification (AIP) desk for medical use and characterization of its efficacy in ambient air isolation and purification. *Biosafety and health*, 2(3), 169-176.
 - Parmar, M. M., Sachdeva, K. S., Rade, K., Ghedia, M., Bansal, A., Nagaraja, S. B., ... & Dewan, P. K. (2015). Airborne infection control in India: baseline assessment of health facilities. *indian journal of tuberculosis*, 62(4), 211-217.
 - Ueki, H., Ujie, M., Komori, Y., Kato, T., Imai, M., & Kawaoka, Y. (2022). Effectiveness of HEPA Filters at Removing Infectious SARS-CoV-2 from the Air. *mSphere*, 7(4), e00086-22.
 - Vatandoost, M., & Litkouhi, S. (2019). The future of healthcare facilities: how technology and medical advances may shape hospitals of the future. *Hospital Practices and Research*, 4(1), 1-11.
 - Versoza, M., Heo, J., Ko, S., Kim, M., & Park, D. (2020). Solid Oxygen-Purifying (SOP) Filters: A Self-Disinfecting Filters to Inactivate Aerosolized Viruses. *International journal of environmental research and public health*, 17(21), 7858.
 - WHO Team. (2009). WHO Guidelines Natural Ventilation for Infection Control in Health. https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/44167/9789241547857_eng.pdf?sequence=1.
 - Wilson, N. M., Norton, A., Young, F. P., & Collins, D. W. (2020). Airborne transmission of severe acute respiratory syndrome coronavirus-2 to healthcare workers: a narrative review. *Anaesthesia*, 75(8), 1086-1095.
 - Yau, Y. H., Chandrasegaran, D., & Badarudin, A. (2011). The ventilation of multiple-bed hospital wards in the tropics: A review. *Building and environment*, 46(5), 1125-1132.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

Investigating how architecture affects reducing the effects of hospital infection by identifying effective factors in optimal ventilation of medical centers

Zahra Komijani¹, Akram Khalili^{2*}

Abstract

Since the air inside the hospital can have a significant effect on the health and recovery of patients, air conditioning and control of hospital infections require a deep understanding of the principles of indoor ventilation and microbiological interactions. In this regard, improving knowledge on the effect of ventilation and design of hospital spaces on infection control emphasizes the importance of balancing architectural science and medical science in the field of improving treatment environments and reducing the effects of infection. This study is based on qualitative methods and according to analytical and descriptive approaches and aims to identify factors affecting the indoor air quality of the hospital, evaluate the effect of these strategies on reducing the prevalence of hospital infections and improving the quality of treatment environments, and examine the current strengths and weaknesses in the hospital ventilation system in terms of control. Infection evaluates the effect of air flow and air conditioning systems on the control and management of these bacteria in medical environments using methods such as interviews with experts and data analysis. In this article, designers and architects are advised to consider air conditioning not as a supplementary solution but as an essential part of the design process. The results of the research indicate that cooperation between architectural, engineering, and medical experts can lead to the creation of smart and effective solutions to fight diseases caused by infections and improve the health level of society. The innovation of this research probably includes the connection between two different fields, that is, architecture and public health. This innovation can create a new vision for the design of future hospitals, which will also help increase hospital safety and reduce infections. This research points to the connection between two different fields, i.e. architecture and public health, and can possibly help improve the design process of hospitals and improve community health. This type of cooperation and coordination between different providers not only helps to improve the quality of medical environments and reduce the spread of infections, but also helps to improve the performance and safety of hospitals and ultimately to maintain the health of the community. According to these cases, analysis and investigation of cases related to the effects of internal ventilation of hospitals and promotion of coordination between the areas of architecture and health can be one of the main solutions for improving and developing health and treatment services. This research bridges the gap between architecture and public health, offering innovative insights for future hospital designs and enhancing overall hospital safety and infection control. Through enhanced coordination and cooperation, the quality of medical environments can be improved, leading to better community health outcomes. Analysis and investigation of hospital ventilation systems and closer collaboration between architectural and health sectors are key steps towards enhancing healthcare services and promoting public health. The study also emphasizes the importance of air conditioning not just as a supplementary solution, but as an essential part of the design process in hospitals.

Keywords: Architecture, Hospital design, Air conditioning, Hospital infection.

1. PhD student of Architecture, Faculty of Architecture, Islamic Azad University of Mazandaran Province, Noor Branch, Noor, Mazandaran

2. Assistant Professor, Department of Architecture, Faculty of Architecture, Islamic Azad University of Mazandaran Province, Noor Branch, Noor, Mazandaran (*Corresponding Author)